

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت و جایگاه استفاده از بازی ها در تربیت دینی کودکان

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فردین رامین فر - کارشناسی علوم تربیتی

سیاوش رامین فر - کارشناسی علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

بازی از اولین ابزارهای تربیتی است که کودکان با آن آشنا میشوند؛ ابزاری که گاه تا سالهای متمادی با آنان همراه است. بازی کودکان، یکی از عوامل رشد عاطفی، عقلانی و اخلاقی آنان شمرده میشود، تا آن جا که اهل بیت (علیهم السلام) تا سن ۷ سالگی را سن بازی کودکان و دوره ویژه آن معرفی کرده اند؛ کودکان تا سن ۷ سالگی و در همان دوران بازی شخصیت کاملی پیدا میکنند روش بازی یکی از روشهای تربیتی است که از اهمیت خاصی برخوردار است و نقش موثر و اهمیت فوق العاده ای در تربیت کودک دارد؛ در سیره قولی و فعلی نبوی و اهل بیت ایشان علیهم السلام نیز به بازی توجه شده است، هر چند که دانشمندان اسلامی کمتر از آن سخن گفته اند و روانشناسان به عنوان یک مقوله ضروری در رشد و تربیت کودک، آن را مورد مذاقه و بررسی قرار داده اند. بازی با رویکرد تربیتی می تواند وسیله ای برای ارضای نیاز طبیعی، رشد هماهنگ کودک، شناخت کودک از خود و دیگران از کودک، رشد علمی، هوشی، عقلانی، اخلاقی، جسمانی رشد فرهنگی و دینی باشد. از این روز در این پژوهش سعی بر آن شده است تا به بررسی اهمیت و استفاده از بازی ها در تربیت دینی کودکان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

کودک، تربیت، تربیت دینی، بازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1433031>

